

Tisti, ki ozdravlja vse naše strtosti

Ko skupaj potujemo skozi advent, nas ves čas spremlja vesela novica o tem, da naš Gospod prihaja. Ko praznujemo Boga, ki prihaja in ki bo spet prišel, nam videnja v današnji Božji besedi budijo upanje, ki nam pomaga vztrajati, dokler ne pride čas, ki ga opisujejo te lepe besede.

Rdeča nit vseh videnj o Kristusovem prihodu je vera, da bodo vse stvari postale drugačne; vse bo zaznamovano s spremembo, ki zajema iz moči prihajajočega Kristusa. Toda Jezusova moč ne zagotavlja zmage v bitki. Kristus ne bo prišel, da bi spremenil politično hierarhijo zemeljske moči, niti da bi maščeval vse slabo, ki se je zgodilo verniku, kot trdijo nekatere tradicije. Tisti, ki ga pričakujejo s stisnjenimi zobmi in z maščevalno strastjo, bodo gotovo razočarani. Toda tisti, ki bodo dovolili, da videnja adventa usmerijo njihovo pot k izpolnitvi, bodo videli, da Jezus prihaja kot zdravnik, ki bo zacelil in posvetil vsako človeško strtost.

V današnjem prvem berilu Izaija opiše ozdravljanje v mesianski dobi, ki zbudi naše srce. Slepí bodo videli, gluhi bodo slišali, hromi bodo poskakovali, neme bomo lahko slišali in razumeli. Šibki bodo našli svojo moč in boječi bodo osvobojeni od vsega, kar jim preprečuje delovati. Spoznali bodo mir, da bodo imeli življenje. Kot vesel odmev psalm potrди Izaijevo videnje in obenem napove Jezusovo služenje. »Kako bomo prepoznali Odrešenika?« sprašuje Janez Krstnik. Jezus ga usmeri tja, kjer je na delu Božja rešilna moč.

Gail Ramshaw bralce obeh zavez vabi, da bi prepoznali ta dejanja ozdravljenja kot Božjo ljubečo skrb za človekovo telo in dobrobit človeka v celoti. (Treasures Old and New: Images in the Lectionary, Augsburg Fortress, Minneapolis 2002). Hebrejski avtorji vztrajajo, da je vse stvarstvo dobro, vključno z ljudmi. Ko je Jezus prišel z močjo ozdravljanja v svojih rokah, da bi obnovil svetost človeštva, je začel z

ozdravljanjem telesa. Kot človek se je bil sposoben dotikati in ozdravljati telesa drugih. Ramshaw pravi, da je bilo to tako, kot da bi Kristus na novo ustvarjal ves svet, eno telo za drugim.

S to mislijo, ki nas opogumlja, stopimo pred prihajajočega Kristusa v tem dnevu in tednu in ponudimo svojo razdeljenost – telesa, mišljenja ali duha, da bi postali celota. Jezusu pokažimo svojo bolezen, boje, bolečine in ponavljajočo nesposobnost, da bi se kosali z življenjem, kakršno je. Ponudimo mu spomine, ki nas pogosto obiščejo in nas preplavijo s krivdo. Njegovi moči izročimo vse razbite in obremenjene odnose. Opustimo svoje godrnjanje, svoje maščevanje in našo željo po kaznovanju. Tukaj, na tem svetem kraju, kjer nas kruh njegove besede in kruh njegovega telesa hranita, se začnimo zdraviti. Zdravljenje je lahko nalezljivo, če mi, ki smo ozdravljeni, dovolimo, da njegova prenavljajoča Božja milost v nas postane očitna in se dotakne tistih, ki tudi morajo biti ozdravljeni.

Če so si ti ljudje trpljenje sami povzročili ali pa je njihovo trpljenje rezultat napak in nepopolne kulture v nepopolnem svetu; če so žrtve pohlepa, apatije ali drugih naravnih katastrof; če smo jim sami povzročili škodo ali ne – lahko jim ponudimo zdravljenje s svojimi rokami, srci in glasovi. Ko se ponudimo, sodelujemo pri odrešujočem in osvobajajočem Jezusovem misijonu. V svojih prizadevanjih za zdravljenje drugih z deli in besedami, ki tolažijo in opogumljajo, ohranjamo Jezusov misijon in Cerkev, ustrezno za svet, v katerem živimo. V svojem prizadevanju vzbudimo upanje, ki mora označevati vsa naša pričakovanja in priprave na Kristusov prihod.

vir: <http://celebrationpublications.org/>

prevedel: Bogdan Rus OFM